

Van het briefje van een jonge aanbieder tot de gevelsteen op haar huis: de meest geliefde bezittingen van presentatrice Dieuwertje Blok (1957) verraden haar vurige inborst.

TEKST: MINOU OP DEN VELDE. BEELD: BRENDA VAN LEEUWEN. VISAGIE: MANOUS NELEMANS

Dieuwertje Blok → 'Ik ging altijd over alle grenzen heen'

Puber

"Zestien was ik toen ik dit dagboekje schreef. *'Himmelhoch jauchzend zum Tode betrübt'*. Ik ben wel met drugs opgehouden, maar ben nu eenzamer dan ooit.' (lacht) Wat verschrikkelijk! Ik ging altijd over grenzen heen. Geld jatten, 's nachts wegblijven, zuipen, drugs gebruiken. Op school zat ik in een hippiescene. Uiteindelijk besloot ik: 'Papa, ik breek met die mensen en ga als au pair naar Engeland. En van drie gymnasium ga ik naar vier mavo.' Een ander zou zeggen: ben je besodemieterd, maar zij hebben dat plan geaccepteerd."

Moeder

"In dit kitscherige doosje zit wat as van mijn moeder. Er valt bijna wat uit! (proest) Zij zou daar ook vreselijk om moeten lachen. De eerste keer dat we haar dood herdachten, zijn we met de as het meer op gegaan om een deel te verstrooien. Dat we dat hele ding niet open kregen, was echt zo'n klassieker. Op een zeker moment lukte het, met grof geweld, en lagen we dubbel in die boot! Die zelfspot hebben we van mijn moeder. Ze kon voluit lachen, gekke bekken trekken, zingen. Ik hoop dat ik iets van haar heb, maar ben niet zo lief en opofferend als zij. Ik heb veel meer gewerkt en egoïstische beslissingen genomen, bijvoorbeeld door te scheiden. Ik heb veel voor mijn kinderen over, maar kies ook voor mijn eigen geluk."

zat ik nog met mijn moeder in bad' → 'Ik zie mezelf heel

→ 'Op mijn 20ste

Thuis

"Ik heb deze steen voor Peters verjaardag laten maken. We zijn in Las Vegas getrouwd, met een nep-Elvis als getuige. Een dikke knipoog, omdat we allebei al eens getrouwd waren. Maar wel bewust op Bevrijdingsdag. Me in vrijheid verbinden aan iemand, dat was de gedachte. We mochten elkaar als collega's, maar er was niets speciaals. Tot ik inviel bij de *Tros Nieuwsshow* en hij me uitnodigde om te komen eten. Na een halfuur zei hij: 'Moeten wij het niet gewoon samen proberen?' Die zomer verkocht ik mijn huis in Amsterdam en de kinderen gingen hier naar school. Het voelde als thuiskomen. Ik kan iemand bijna platdrukken met liefde, maar in hem heb ik mijn meerdere gevonden."

Mezuzah

“De mezuzah van mijn overgrootvader heb ik pas sinds een jaar. In zijn oude huis wonen geen Joodse mensen meer, maar ik wist dat die mezuzah er nog hing. Op de sterfdag van mijn moeder zei ik tegen de kinderen: ‘Weet je wat? Ik bel aan en vraag die mezuzah terug!’ Het duurde anderhalf uur voor ik ’m meekreeg. Binnenin zit een stukje tekst uit de Thorah. Zo’n mezuzah hangt aan de deurpost en zegent je huis. Zelf ben ik niet gelovig. Ik vind het vooral belangrijk dat hij terug is in de familie.”

Dochter

“Ik heb een grote verzameling moeder-en-kindschilderijen. Ze ontroeren me, omdat ik dol was op mijn moeder. En dat ik Sam en Mick gebaard heb, is de grootste kick van mijn leven. Dit schilderij was een cadeautje voor mezelf toen Sam uit huis ging. Vervolgens liet mijn man een schilderij van mij maken, dus we hangen nu naast elkaar. Sam en ik hebben het wel moeilijk met elkaar gehad. Zij geeft zich niet zomaar bloot. Soms dacht ik: ze heeft niks met me... Zelf zat ik op mijn twintigste nog met mijn moeder in bad en vertelde haar alles. Mijn kinderen vertellen mij niks! Mijn bekendheid vonden ze allebei vervelend. Kinderen willen een gewone moeder, die niet opvalt.”

Trouwjurk

“De trouwjurk van mijn eerste huwelijk heb ik bewaard voor Sam. Hij is gemaakt door Sheila de Vries. Ik ben getrouwd toen Sam nog een baby was, in 1992, omdat het makkelijker was met de kinderen. Er zat geen enkele romantiek bij. Op een gegeven moment werd het meer broer-zus en verliet ik hem voor een ander. Mijn zoon Mick kan zich niet eens herinneren dat we samen waren, die was anderhalf.

Een vroege beslissing, ja. Het was weer die onrust. Klaar! Ik ben geen zachte heelmeester. Ik heb wel een gigantisch schuldgevoel gehad, maar de kinderen hebben me nooit iets verweten. Ze vinden ons helemaal niet bij elkaar passen.”

DB

werkelijkheid' → 'Ik ben geen zachte heelmeester'

geen zachte heelmeester'

anders dan de rest van de wereld' → 'Verliefd zijn en dromen was bijna altijd leuker dan de

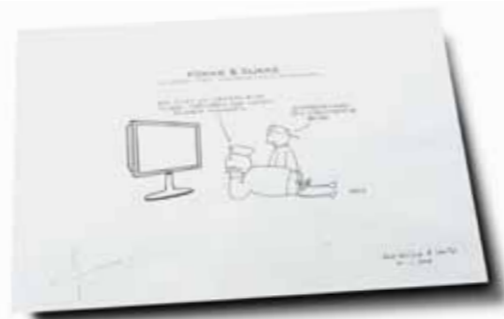
Licht ontvlambaar hart

“Mijn moeder zei altijd dat ik een licht ontvlambaar hart had. Ik kon vol overgave verliefd zijn en later dacht ik pas na. Dit liefdesbriefje kreeg ik op mijn negende. Toen begon het al! ‘Verscheur hem niet, zoals je bij Dik hebt gedaan. Veel groetjes van misschien je jongen.’ Ik heb meer veroverd dan dat ik zelf veroverd ben. Eindeloos fietste ik langs iemands huis. Het verliefd zijn en dromen was bijna altijd leuker dan de werkelijkheid.”

Meisje

“Na tien jaar *Sinterklaasjournaal* (dagelijks om 17.40 uur op Nederland 1 en 3, red.) kreeg ik deze tekening. ‘Er zijn in Nederland twee mensen die nooit ouder worden: Sinterklaas en Dieuwertje Blok.’ Ik zie mezelf als meisje, maar word vaak met u aangesproken. En als ik tegenwoordig denk: goh, dat is een leuke man! Dan zijn ze altijd tien jaar jonger. Een tijd geleden werd ik verschillende keren voor werk afgewezen omdat ze een jong iemand zochten. Dan ontstaat het mechanisme dat ik van mijn moeder heb. Dan denk ik: grappig, ik zie mezelf heel anders dan de rest van de wereld!”

Geluksring

“De ring van mijn oma is mijn geluksring. Op deze foto draagt ze hem zelf. Mijn oma was de kleinkunstenaar Stella Fontaine. Ik ben naar haar vernoemd - mijn tweede naam is Sarah - want ze heette eigenlijk Saartje Kanis. In haar tijd was ze heel beroemd. Oorspronkelijk was ze kousenbreister, maar ze werkte zich op uit de arme Joodse buurt waar ze woonde. Ze stierf toen ik negen was, maar mijn moeder zong nog altijd haar liedjes. *Onder de bomen van het plein* of *Handschoentjesbrief*, die kan ik zo meezingen.”

